

ΣΤΕ 404/2021 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΈΚΠΤΩΣΗΣ ΔΑΣΟ ΑΠΟ ΑΝΑΤΕΘΕΙΣΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΑΣΟΥΣ]

Περίληψη

- Από τον σκοπό αλλά και τη γραμματική διατύπωση των εφαρμοστέων διατάξεων, με τις οποίες προβλέπονται, μεταξύ άλλων, η δυνατότητα σύμπραξης περισσότερων φορέων στην εκμετάλλευση του δάσους καθώς και οι συνέπειες σε περίπτωση μη τήρησης των όρων της παραχώρησης, ερμηνευόμενων σε συμφωνία και με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος) προκύπτει ότι η επέλευση των κατά νόμο συνεπειών, σε περίπτωση κακής διαχείρισης από συμπράττοντες συνεταιρισμούς που έχουν ενιαίως και από κοινού αναλάβει την εκμετάλλευση συγκεκριμένης δασικής συστάδας, αφορά, κατ' αρχήν, όλους τους συνεταιρισμούς αυτούς, εάν οι παραβάσεις διαπράττονται από όλους ή εφόσον, λόγω της από κοινού διενέργειας των σχετικών εργασιών, δεν μπορεί ευχερώς να διαπιστωθεί αν οι παραβάσεις οφείλονται τυχόν σε έναν ή σε ορισμένους μόνον από τους συνεταιρισμούς. Σε περίπτωση, όμως, που ο υπαίτιος συνεταιρισμός είναι γνωστός στη δασική αρχή ή τούτο μπορεί ευχερώς να διαπιστωθεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, από την εν λόγω αρχή, τότε δεν επιτρέπεται η, αυτόματα και χωρίς κανένα έλεγχο, επέλευση των συνεπειών του νόμου εις βάρος όλων των συμπραττόντων συνεταιρισμών, ακόμη, δηλαδή, και εις βάρος εκείνων που, τυχόν, προκύπτει ότι δεν ευθύνονται, τούτο δε ακόμη και αν στην πράξη παραχώρησης ή στο οικείο πρωτόκολλο εγκατάστασης δεν γίνεται σχετική διάκριση. Στην ειδική αυτή περίπτωση, οι συνέπειες, που μπορεί, μάλιστα, να εκτείνονται και σε επόμενα διαχειριστικά έτη, πρέπει να επέρχονται μόνον εις βάρος του ή των υπαίτιων συνεταιρισμών.

Συνεπώς, αν κατά τη διαχείριση του δάσους από σύμπραξη συνεταιρισμών διαπιστωθεί η μη τήρηση των όρων της παραχώρησης και του πρωτοκόλλου εγκατάστασης, οι συνέπειες που προβλέπει ο νόμος, ήτοι η έκπτωση από την παραχώρηση, ο αποκλεισμός από διαχείριση του δάσους κατά τα επόμενα έτη και η κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής για την καλή εκτέλεση, επέρχονται, κατ' αρχήν, σε βάρος της δασικής συνεταιριστικής οργάνωσης, τα μέλη της οποίας ευθύνονται για τη μη τήρηση των όρων του πρωτοκόλλου.

Ο Γενικός Γραμματέας εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφασή του με την αντίληψη ότι οι συνέπειες του νόμου πρέπει να αφορούν όλες τις δασικές συνεταιριστικές οργανώσεις, ανεξάρτητα από το αν ευθύνονται ή όχι στη συγκεκριμένη περίπτωση. Η αιτιολογία, όμως, αυτή δεν είναι νόμιμη, διότι, όπως εκτέθηκε, σε περίπτωση μη τήρησης των σχετικών διατάξεων και των αντίστοιχων όρων του πρωτοκόλλου

εγκατάστασης κατά τη διαχείριση δημοσίου δάσους από σύμπραξη δασικών συνεταιρισμών, οι συνέπειες του νόμου, κατ' ακολουθίαν δε οι συνέπειες που προβλέπονται στην πράξη παραχώρησης ή το πρωτόκολλο εγκατάστασης, μπορεί, αν τούτο αποδεικνύεται ευχερώς, να επέρχονται και μόνον σε βάρος του δασικού συνεταιρισμού τα μέλη του οποίου ευθύνονται για την μη τήρηση των όρων του πρωτοκόλλου και όχι στο σύνολο των δασικών συνεταιρισμών που είχαν συμπράξει για τη διαχείριση του δάσους. Συνεπώς, ο προαναφερθείς λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο πλήττεται η νομιμότητα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης, είναι βάσιμος και πρέπει, για τον λόγο αυτόν, η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Δ. Βασιλειάδης

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.